

For det andet kan jeg også konstatere, at de enlige forsørgere på lavindkomst med friplads i daginstitutionen vil blive ramt. Det er netop de vælgere, som Socialdemokratiet igennem årene gang på gang på gang har konstateret er dem, det er til for. Så det kunne være rart at vide, om man stadig væk ifølge hr. Mogens Lykketofts politik er til for dem.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Det er faktisk ikke rigtigt, for den del af finansieringen af maksimumstaksten på 1.000 kr., som vedrører børnechecken, så man får det samme børnecheckbeløb uanset alder, finansierer kun halvdelen. Resten skal finansieres på anden vis.

Så kan fru Irene Simonsen sikkert sige: Nå ja, men der var jo også noget med, at så blev reguleringen langsommere i det socialdemokratiske forslag. Åh ja, men der er vi jo blevet overhalet i det lange perspektiv af regeringen og Dansk Folkeparti, for de nedskæringer, der blev gennemført med dette års finanslov, vil jo i løbet af ganske få år betyde en væsentlig stærkere retarding af reguleringen af børnechecken, end Socialdemokratiet på noget tidspunkt ville have drømt om.

Hvis der er nogen, der rammer eneforsørgeren, så vil jeg sige til fru Irene Simonsen, at hendes parti præcis selv er årsagen.

Formanden:

Der var anmeldt en spørger til fru Margrete Auken, men da vedkommende ikke er til stede i salen, kan vi gå forbi det.

Så er det statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har jo været en lang debat. Det er ret præcis 15 timer, siden vi startede. Der er sagt meget i dag, og det er klart, at en så omfattende og en så detaljeret, engageret debat, som vi har haft, naturligvis og retfærdigvis også kalder på et meget, meget grundigt svar.

Jeg har da også her i dagens løb samlet sammen til at kunne give et meget fyldigt svar på hver en ting, som måtte være rejst, og som endnu kunne trænge til en belysning, for selv om det er gjort grundigt i dag, så er det jo sådan, at enhver sag eller enhver sten kan vendes endnu en gang, og vi kan sikkert finde nye vinkler, som jeg også kunne bidrage med. Der kunne da godt være et eller andet.

Jeg kunne så vælge at give et meget langt og meget fyldigt svar i respekt for den grundige debat, vi har haft i dag, og jeg har lyttet med stor, stor interesse. Jeg har forstået, at debattens form i dag har været et eksperiment, så jeg kunne måske også tillade mig et eksperiment, nemlig at vælge en kortere udgave af mit svar. Det er selvfølgelig klart, at jeg stiller mig til rådighed for Tinget, hvis der ønskes en uddybning af temaer, som jeg så kommer til at springe over. Det skal ikke skorte på min villighed til, at vi kan fordybe os yderligere i det, der måtte være blevet sagt i dag.

Men jeg vil alligevel forsøgsvis prøve den korte version, og jeg håber, at det bliver opfattet i den rigtige ånd, nemlig at det faktisk er i dyb respekt for Folketinget og for den debat, vi har haft, og at der måske, når det kommer til stykket, heller ikke er så forfærdelig meget at føje til. Jeg synes, der har været mange pointer, som egentlig står bedst, som de står.

Så jeg vil egentlig bare her ved debattens afslutning sige tak for en interessant debat og kun udtrykke ét ønske, nemlig at der sådan kunne, skal vi sige, brede sig lidt mere glæde i dansk politik, for hvis jeg sådan skal trække noget frem, som jeg synes har karakteriseret dele af debatten, har det været, at der fra nogle af oppositionspartiernes side har været for lidt glæde, for lidt lyssyn, for lidt optimisme. Der kunne jeg godt ønske mig, at man i højere grad var i stand til at tælle de lyse timer.

Kl. 0.00

Hr. Frank Jensen dykkede jo ned i litteraturen for at give en karakteristik, og det har sådan set inspireret mig til en bemærkning her ved debattens afslutning, selv om jeg selvfølgelig gør det med den tøven, der ligger i, at jeg jo ikke tør garantere, at alle er helt fortlørlige med alle de litterære skatte, vi har her i landet, i og med at der ikke eksisterer en egentlig kanon – endnu – i skolesystemet. Det arbejder vi jo på.

Men som led i dette at udbrede kendskabet til litterære skatte vil jeg godt trække en enkelt litterær fremstilling frem, som jeg kom til at tænke på under debatten, ikke mindst da jeg havde hørt indlæggene fra hr. Frank Jensen og hr. Holger K. Nielsen, for jeg syntes, at de hensatte en præcis i den stemning, som forfatteren Gustav Wied hensætter læseren i i »Livsens Ondskab«. Nu ved jeg ikke, om fremstillingen i »Livsens Ondskab« står lysende klar for alle, men det sted, jeg især faldt over, er det sted, hvor overlærer Clausen, Overclausen, går tur med overkon-